

[S. Rasmussen.]

her er et Forhold, som det først og fremmest maa være Regeringens og Lovgivningsmagtens Sag at rette. Hvorvidt det drejer sig om 30 til 40 Mill. Kr., som den højtærede Indenrigsminister nu oplyste, tør jeg ikke i Øjeblikket sige. Siden Lovforslaget var til Behandling her i Tinget i 1930—31, er der jo sket forskellige Ting, som har forandret Forholdene. Allerede dengang havde man givet en hel Del af Motorskatten til Vejene, og siden den Tid er en Del af det, Amts- og Sognekommunerne skulde udskrive til aandssvage og sindssyge, gaaet over til Staten. Ikke desto mindre er der et stort Skattebeløb, der saa at sige udelukkende udskrives paa Landbruget og Landbrugsejendomme, og det finder vi ikke rigtigt i en Tid som denne. Vi mener, at man maa gaa til en mere fornuftig Udskrivning af Amtsskatterne og de sognekommunale Skatter paa fast Ejendom.

Allerede ved dette Lovforslags Fremsettelse udtalte jeg, at det, vi fra vor Side særlig lægger Vægt paa, er, at disse Skatter kommer til at ligge fast. Det har jo nemlig vist sig, at de har haft en meget stærkt svingende Karakter. De er gaaet meget højt op, op til det tidobbelte, og er nu gaaet betydeligt ned igen. Vi mener, at en saadan Skatteform er meget uheldig, fordi den hindrer, at Skatterne kan gaa ind i Ejendommenes Pris i Handel og Vandel. Man ved ikke, naar man køber en Ejendom, hvad disse Skatter kan blive til, da de er saa stærkt svingende. Derfor ønsker vi en fast Promille, efter hvilken der maa udskrives paa fast Ejendom, baade til Amts- og til Sognekommunen. Om det nu er den rette Promille, vi har opstillet i dette Forslag, med Hensyn til hvilket jeg, som jeg før sagde, ikke skal gaa i Enkeltheder, kan vi forhandle om, men det er vort bestemte Ønske — og vi mener, det er berettiget —, at denne Skat kommer til at ligge fast.

Det er det første. Det andet er, at disse Skatter, baade til amts- og sognekommunale Behov, efter vor Mening maa udskrives paa en bredere Basis end den, hvorpaa de nu hviler. Jeg ved godt, at man heroverfor kan sige: I lægger kun Skatten over paa andre og letter Landbruget. Ja, det er rigtigt, det gør vi, og vi mener, det er berettiget i denne Tid at føre noget af den Skat, som nu hviler paa fast Ejendom, over paa andre Erhverv, som i høj Grad har Del i de Goder, der fremkommer ved disse Skatters Provenu. Man kan ikke helt ud sige, som den højtærede Minister anførte,

at der skal udskrives nye Skatter til 30—40 Mill. Kr. En Del af dette Beløb skal fordeles paa et andet Grundlag.

Naar Ministeren ønsker at faa at vide af os, hvor vi vil tage Dækningen fra ved disse Skatters Bortfald, maa jeg for det første bemærke, at det er meget vanskeligt for os i Øjeblikket at sige, hvor denne Dækning skal komme fra, da vi ikke nu kan opgøre, hvor stort Beløbet vil blive. For det andet vil jeg nok sige, at naar den højtærede Minister saa bestemt afviser Forslaget og udtaler, at det vil han slet ikke have noget med at gøre, ikke engang forhandle om det, kunde det jo nok vente. Den Dag, vi forhandlede om Forslaget, kunde vi jo ogsaa, hvis der skal være nogle Dækningsregler, forhandle om, hvorledes disse skal være. Vi skal, hvis Ministeren vil gaa ind paa dette Forslag, være villige til, naar vi ser, hvor stort et Beløb det kommer til at dreje sig om, at anvise Dækning for Forslaget. For Resten er det da heller ikke altid, at den høje Regering anviser Dækning for de Forslag, den fremsætter.

Rasmussen Flemløse: Det foreliggende Lovforslag giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger, navnlig under Hensyn til det sene Tidspunkt af Samlingen, paa hvilket Forslaget er forelagt, men ogsaa under Hensyn til, at Forslagets indgribende Karakter afgjort maatte forudsætte en indgaaende Undersøgelse af Forslagets Virkninger i Enkeltheder — Undersøgelser, som de ærede Forslagsstillere, hvis saadanne er foretaget, i hvert Tilfælde ikke hidindtil har følt sig foranlediget til at lade følge Forslaget.

Ved første Behandling her i Tinget den 4. i denne Maaned af Lovforslaget om kommunal Skattelettelse havde jeg paa mit Partis Vegne den Ære ogsaa at fremhæve dette Lovforslags Karakter af en midlertidig Foranstaltning samt at paaavise, at de senere Aars Udvikling har vist Nødvendigheden af, at vi gaar til en Revision af vore Beskatningsregler af 1903, bl. a. tilsigtende en virkelig Fastlæggelse af Beskatningen paa de faste Ejendomme. Vi har før det foreliggende Forslags Fremkomst, baade her i Landstinget og i Folketinget, erklæret os villige til at yde Medvirkning til en Lovgivning, der har en varig Nedsættelse af Beskatningen af de faste Ejendomme som Maal. Hvorvidt de Regler, der her foreslaas, i det hele er praktisk gennemførlige, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg kan ikke undlade at udtrykke mine Tvivl i saa Henseende. Det er muligt, at de i Forslaget